

ME-107 1 Samfunnsvitenskaplige metoder for feltarbeid og praksis

Kandidat-ID: 7609

Oppgaver	Oppgavetype	Vurdering	Status
1 ME-107, forside	Flervalg	Automatisk poengsum	Lever
2 ME-107, del 1	Skriveoppgave	Manuell poengsum	Lever
3 ME-107, del 2	Skriveoppgave	Manuell poengsum	Lever

ME-107 1 Samfunnsvitenskaplige metoder for feltarbeid og praksis

Emnekode	ME-107	PDF opprettet	01.02.2016 09:01
Vurderingsform	ME-107	Opprettet av	Kristina Andersen
Starttidspunkt:	16.12.2015 08:45	Antall sider	10
Sluttidspunkt:	16.12.2015 13:45	Oppgaver inkludert	Ja
Sensurfrist	201601130000	Skriv ut automatisk rettede	Ja

Seksjon 1

1 OPPGAVE

ME-107, forside

Emnekode: ME-107 H-2015

Emnenavn: Samfunnsvitenskaplige metoder for feltarbeid og praksis

Dato: 16.12.2015

Varighet: 5 timer

Tillatte hjelpemidler: Ingen

Merknader:

Eksamen består av to deler. Del I består av spørsmål som skal besvares kort.

Del II består av essayoppgaver. Begge deler skal være bestått.

Kortspørsmålene teller 40% og essayoppgaven 60% ved karakterfastsettelsen.

Det forekommer av og til spørsmål om bruk av eksamensbesvarelser til undervisnings- og læringsformål. Universitetet trenger kandidatens tillatelse til at besvarelsen kan benyttes til dette. Besvarelsen vil være anonym.

Tillater du at din eksamensbesvarelse blir brukt til slikt formål?

Ja

Nei

ME-107, del 1

Kortvarsoppgaver

Besvar tre av følgende fire oppgaver

Redegjør kort for følgende begreper:

- 1) Validitet og reliabilitet
- 2) Enheter, verdier og variabler
- 3) Deltagende observasjon
- 4) Representativitet

Skriv ditt svar her...

BESVARELSE

1) Validitet og reliabilitet er mål på kvalitet av forskning.

Reliabilitet går på slike spørsmål som om studiet er gjennomført på en troverdig måte. Det går på hvordan vi har gjennomført studien, om det er gjort på en grundig måte. For å oppnå god reliabilitet må man derfor dokumentere godt underveis for alt man gjør i studien og argumentere godt for sine tolkninger og konklusjoner. Er det store hull i innsamlingen av data eller analysen eks. vil reliabiliteten til studiet og dets konklusjoner ikke være troverdige. Reliabilitet kan videre testes internt ved kollegial kontroll, altså at andre forskere går gjennom studien og ser om det er gjennomført på en troverdig og grundig måte. Det kan også testes eksternt ved om studiet er etterprøvbart, om en annen forsker som gjennomfører akkurat samme studiet ved bruk av samme metoder vil komme fram til samme resultat - dette kan derimot vanskelig la seg gjøre i kvalitative studier fordi de fenomenene og personene en studerer kan forandre seg fort, og man kan finne forskjellige konklusjoner i ulik tid og rom. Ulike forskere med ulik tilnærming kan også velge å fokusere på ulike ting og tolke ulikt og kan dermed få ulike konklusjoner.

Validitet går på slike ting som om dataene vi samler inn svarer på problemstillingen og dermed om vi trekker slutninger på et godt nok grunnlag. Skal vi undersøke graden av demokrati i land eks. og kun samler inn data på om det er frie valg og trekker slutninger på hvor demokratisk et land er utfra det, vil studiet ha dårlig validitet fordi det opplagt et mange andre faktorer som spiller inn på hvor demokratisk et land er. God validitet krever også at man argumenterer på en konsistent måte, altså at det ikke finnes motsetninger i argumentasjonen.

2) Enheter, verdier og variabler

Enheter er i kvalitative og kvantitative studier de studieobjektene vi ønsker å undersøke og si noe om.

Foreksempel i et studie av kvinners valg av utdanning vil kvinner være enheter.

Variabler er de egenskaper ved enhetene vi ønsker å undersøke. Det er vanlig å dele inn i avhengig og uavhengig variabel, de uavhengige skal forklare den avhengige. I eksempelet over vil valg av utdanning være den avhengige variabelen, altså den egenskapen ved kvinner (enhetene) vi ønsker å forklare. Ulike

uavhengige variabler kan undersøkes for å forklare den avhengige, som foreldres yrker og sosialisering eks. Gjennom ulike former for analyser kan man finne uavhengige variabelers forklaringsevne på den avhengige, eksempler er bivariat og multivariat analyse og regresjonsanalyse.

Alle enheter vil ha en verdi på variabler. For å illustrere det enkelt kan man si at i en spørreundersøkelse er svaralternativene verdier. De angir hvor mye/lite/hva slags type man har av noe på en variabel. Ulike utdanningsvalg vil i eksempelet over være ulike verdier som de ulike enhetene vil fordele seg på.

4) Representativitet

I kvalitative og kvantitative studier er det ofte et mål at studien skal kunne generalisere utover de enhetene som er med i studiet, altså at studiet skal komme fram til noe generelt som gjelder for en større del av samfunnet enn det studiet omfatter. For at studiet skal kunne komme med generaliseringer må studiet være representativt for det universet det skal si noe om generelt. Dette er særlig et mål i kvantitative studier. Oppnåelse av representativitet har å gjøre med hvordan man tar et utvalg av universet. Eks. hvis man skal lage et studie som kan generalisere for norske kvinner vil alle norske kvinner være universet, men det vil være altfor tidkrevende og vanskelig å nå ut til alle norske kvinner og få dem til å svare på den samme undersøkelsen - man må derfor gjøre et utvalg. Da er det viktig at man gjør utvalget på en måte som vil være representativt for universet. Det betyr at man eks. ikke kun kan inkludere norske kvinner fra Oslo i studien, dette vil ikke være representativt for kvinner i andre deler av Norge. For å oppnå representativitet gjør man et sannsynlighetsutvalg - dette betyr at alle norske kvinner skal ha lik sannsynlighet for å bli valgt til å være med i studiet. Man kan regne seg fram til sannsynligheten for avvik - altså hvor stor feilmargin man kan regne med å ha. Et ikke-sannsynlighetsvalg vil ikke kunne generalisere utover de enhetene som er med i studiet, generaliseringer gjort på slike utvalg vil ikke komme fram til riktig kunnskap om universet.

I kvalitative studier er det andre typer utvalg som er mer vanlige, man velger deltakere til studien på en mer strategisk måte for å kunne svare på problemstillingen. Vanlige utvalgsmetoder er snøballmetoden (man kontakter en person som igjen kontakter personer han mener kan være aktuelle for studien), kategoribasert utvalg (man setter opp kategorier og velger så ut personer fra disse kategoriene), kvoteutvalg (man har en kvote for hvor mange en skal velge ut fra ulike kategorier) osv. Her er det ikke-sannsynlighetsvalg, noen personer vil ha mye større sannsynlighet for å bli valgt til studien enn andre. Dette gjør at det kan være vanskeligere å oppnå representativitet og dermed generalisering . Men gjennom å argumentere godt for sine metoder og gjøre et grundig studie kan man argumentere for at studie gir god innsikt i et fenomen og at det påpeker noe typisk som kan være representativt for andre enheter.

ME-107, del 2

Essayoppgave

Besvar en av følgende oppgaver:

1. Beskriv hovedtrekkene ved hhv kvalitative og kvantitative forskningsopplegg. Diskuter deretter a) forholdet mellom forsker og forskningsobjekt i de ulike metodene; b) hvordan forskerens førforståelse kan påvirke fortolkningen av data; og c) mulighetene for generalisering i kvalitative prosjekter. Bruk gjerne eksempler fra pensum.
2. Tenk deg at du skal gjøre feltarbeid i en landsby i Afrika. Det skal være en kvalitativ undersøkelse der du tar i bruk både observasjon og intervju. Formuler problemstillinger som kan undersøkes med hver av de to typene metoder. Gjør rede for hvorfor og hvordan typen metode og problemstilling passer sammen. Skisser hvordan du konkret vil gå fram for å gjøre undersøkelser med hver av disse to metodene.

Skriv ditt svar her...

BESVARELSE

OPPGAVE 1)

Hovedtrekk kvantitative og kvalitative metoder

En hovedforskjell mellom kvantitative og kvalitative metoder er antallet enheter og variabler. Kvantitative metoder er preget av mange enheter og få variabler. Slike studier sier litt om veldig mange, mens kvalitative studier sier mye om få enheter, det er få enheter og mange variabler. Enheter er de studieobjekter vi inkluderer i studiet, variabler er egenskaper ved enhetene vi ønsker å undersøke. Kvantitative studier kan brukes til statistiske generaliseringer, utvalg av universet foretas ved sannsynlighetsutvalg (det er like stor sannsynlighet for enhetene i universet til å bli med i utvalget). Ved dette oppnås representativitet og man kan dermed generalisere utover utvalget. Metodene for datainnsamling som brukes er ofte spørreskjema, dette er primærkilde, det er også vanlig å bruke allerede eksisterende data som registerdata og offentlig statistikk, dette er sekundære kilder. Det kan være problemer ved bruk av slike kilder, særlig i land i sør hvor statistikken kan være mangelfull og utført på en ikke-reliabel måte. I et land som Norge med veldig gode metoder og kontrollsystemer for dette, er det derimot ikke noe problem. Det finnes alltid en grad av statistisk usikkerhet, men denne kan regnes på ved sannsynlighetsregning og minimeres ved valg av antall enheter. Ved analyse av kvantitative studier finnes det mange metoder. Univariat, bivariat og multivariat er vanlige analysemetoder, samt korrelasjonsanalyse og regresjonsanalyse.

Univariat analyse er bare en beskrivelse av enheters fordeling på en variabel - frekvensfordeling. Dette gjøres ofte grafisk ved et histogram eks. I en bivariat analyse skiller man mellom avhengig og uavhengig variabel, den avhengige er den som skal forklares, den uavhengige skal forklare den avhengige. Eks. mål på frie valg (avhengig) kan forklares ved grad av korrupsjon (uavhengig). I en bivariat analyse settes disse to

opp mot hverandre for å se sammenhengen mellom dem. Dataene prosentueres fra den uavhengige til den avhengige variabelen for å skape et klarere bilde av sammenhengen, man finne altså den uavhengige variabelens innvirkning på den avhengige. Multivariat analyse tar med enda flere uavhengige variabler. Her kan man se på effekten av flere uavhengige variabler på den avhengige samtidig. Man foretar først en bivariat analyse med hver av de uavhengige variablene, deretter kan man finne effekten av en enkelt variabel kontrollert for ved en annen. I eksempelet over er ikke korrupsjon nok til å kunne forklare frie valg, pressefrihet har kanskje også en innvirkning. Stemmer dette er den bivariate analysen ensidig, den gir et skjevt bilde av virkeligheten og er ikke tilstrekkelig til å kunne ta noen konklusjon, kanskje har ikke grad av korrupsjon noen god forklaringsevne i det hele tatt. Man kan da i en multivariat analyse studere effekten av grad av korrupsjon kontrollert for grad av pressefrihet. Dette gir bedre kontroll på om de uavhengige variablene man velger som forklaringsfaktorer faktisk kan forklare den avhengige variabelen eller ikke. Disse metodene brukes for å finne statistisk sammenheng, hvis frekvensfordelingen i den univariate modellen endres når andre variabler tas med i analysen er det en statistisk sammenheng. Eks. hvis man studerer valg av utdanning blant videregående elever - man har da videregående elever som er enheter og valg av utdanning som variabel som gir ulike verdier - sykepleier, ingeniør, statsviter osv. Enhetene fordeler seg i frekvensfordelingen på ulike verdier. Så tar man med den uavhengige variabelen kjønn eks. gjennom en bivariat analyse. Hvis, når man skiller gutter og jenters valg fra hverandre, de fordeler seg annerledes på frekvensfordelingen enn i den første frekvensfordelingen når alle var samlet sammen kan man si at det er en statistisk sammenheng. Kjønn har altså innvirkning på valg av utdanning. Ved en regresjonsanalyse kan man finne den isolerte effekten av en uavhengig variabel kontrollert for ved flere uavhengige variabler. Her regnes det på hvor mye den avhengige variabelen endres ved endring i den uavhengige. Ved korrelasjonsanalyse kan man se om to variabler endres likt. Eks. om gutters og jenters barnedødelighet endres likt - hvis gutters barnedødelighet stiger, stiger jenters like mye? Altså, er det en korrelasjon mellom dem, henger de sammen? Dette gjøres ved utregninger hvor man kommer fram til et tall mellom -1 og 1. Hvis tallet er negativt er det ikke korrelasjon mellom dem, altså de endres ulikt, hvis det er positivt tall endres de likere, jo nærmere det er 1 jo mer korrelasjon er det mellom dem.

Variabler har ulikt målenivå. Her er det fire nivåer - nominalnivå (verdiene på variabelen er gjensidig utelukkende - hvis man er kvinne er man ikke mann eks.), ordinalnivå (gjensidig utelukkende og rangordnet - eks. partivalg, kan rangeres fra venstre til høyre), intervallnivå (gjensidig utelukkende og kan rangeres, kan også si noe om avstand mellom verdiene - eks. temperatur, det er like stor avstand mellom verdiene) og til sist forholdstallsnivå (gjensidig utelukkende, rangordnet, lik avstand mellom verdier og man kan i tillegg si noe om forholdet mellom verdiene - eks. alder, man kan si at 4 år er dobbelt så mye som 2 år, det er også et absolutt nullpunkt).

I kvantitative analyser av data brukes også mål på sentraltendens og spredning. Sentraltendes er median, modus og gjennomsnitt, disse måler hva som er typisk i dataene vi har samlet inn. Medianen er den midterste verdien når alle verdiene på en variabel i dataene vi har samlet inn er rangert. Hvis det er to verdier i midten må man ta gjennomsnittet av disse to. Eks. i en tallrekke på 1 - 3 - 4 - 9 - 11 - 11 - 13 - 15 - 19 er 11 medianen. Modus viser hvilken verdi det er mest av og hvor mange det er av denne. I rekken over er dette 11 og det er 2 som har denne verdien. Gjennomsnitt sier noe om snittet til alle verdiene til sammen, man plusser sammen alle verdiene og deler på antallet enheter så får man gjennomsnittet.

Mål på spredning måler hvor typisk det typiske er. Disse målene er variasjonsbredde, modalprosent, kvartildifferanse og standardavvik. Variasjonsbredde måler differansen mellom den høyeste og laveste innsamlede verdien. I tallrekken over vil dette være $19-1=18$. Modalprosent målet hvor mange prosent som har verdi lik modus. Kvartildifferansen måler variasjonsbredden av de midterste 50 %, altså differansen mellom 75 % og 25 % av enhetene. Standardavvik måler gjennomsnittsavviket fra gjennomsnittet.

Kvalitativ metode har som nevnt få enheter og mange variabler. Den studerer nærme få enheter, man får et nærbilde. Kvalitative metoder er særlig brukt for å forstå sosiale fenomener, aktørers subjektive virkelighetsforståelse og situasjon. Man er opptatt av å få frem mening, noe kvantitativ forskning ikke kan i samme grad. Oppnåelse av forståelse er det som er viktig her, ikke statistisk generalisering. De viktigste metodene innenfor kvalitative studier er deltakende observasjon og intervju. Dokumentanalyse, analyse av visuelle uttrykksformer (film, internett, TV osv.) og diskursanalyse brukes også.

Deltakende observasjon handler om nærstudie av en kultur/samfunn. Denne metoden er særlig brukt i antropologi for å oppnå forståelse for fremmede samfunn, men kan også brukes i andre fagretninger. Det kan også være dypdykk i sin egen kultur, man vil da prøve å avdekke de tingene man tar for gitt i samfunnet (som i eks. etnometodologi). Denne metoden er tidkrevende, det kreves tid for å oppnå forståelse av aktørenes liv og deres samhandling med hverandre. Forskeren observerer aktørene, hvordan de samhandler, hvordan de snakker med hverandre osv., forskeren får et innblikk i aktørenes liv ved å observere dem. Samtidig er forskeren deltaker i det aktørene gjør og samhandler sammen med dem, og kan stille spørsmål og snakke med dem underveis for å oppnå forståelse for dem. På denne måten kan man få innsikt i hvordan et samfunn lever sammen, deres måte å kommunisere på, hva som er deres verdier og normer, deres vaner, deres kultur, hvordan samfunnet er organisert osv. Det er viktig å være klar over som forsker at ens egen tilstedeværelse kan påvirke de som blir studert, dette kalles for Hawthorne-effekten. Aktørene kan endre seg som konsekvens av deres forventning om hvordan forskeren er, hvordan forskeren oppfører seg overfor aktørene kan påvirker hvor mye de er villige til å dele osv. Det kan være vanskelig å vite hvor mye de påvirkes av det, men det er uansett et viktig punkt å reflektere over. I møte med felt får forskeren ofte tildelt en rolle, ofte kan man begynne med en klovnerolle - i møte med et helt fremmed samfunn er man som regel veldig uvitende om aktørenes måte å leve på og deres spilleregler, man vil da kunne oppfattes rar og oppføre seg på en måte som er unormal for aktørene. Etterhvert får man mer kunnskap og får en mer noviserolle, før man til slutt kan få en ekspertrolle. Ved å være i felt over så lang tid som deltakende observasjon ofte krever er det viktig å ikke sløves ved at en blir sosialisert inn i samfunnet man studerer. Når man først kommer i felt er det lett å legge merke til ting som blir tatt for gitt fordi man kommer fra et annet samfunn hvor de samme tingene kanskje ikke blir tatt for gitt. Etterhvert kan man begynne å overse disse tingene fordi man blir så vant til dem, men det nettopp disse tingene som er interessante i studiet og man må dermed være våken så man ikke begynner å overse dem.

Videre i analyse og tolkning av samfunnet vil det være et oversettelsesproblem, forskeren må oversette samfunnets kultur til sin egen for at folk i ens eget samfunn kan forstå samfunnet en har studert. Dette kan ofte være vanskelig fordi man i ulike kulturer ofte har ulike oppfatninger om ting, hvordan ting er, ulike begreper og sosiale normer osv. Samfunnsvitenskapelige begreper på studiesamfunnet kan derfor kanskje være problematisk fordi de ikke passer til hvordan aktørene selv forstår seg selv og deres samfunn. En kan videre spørre om disse begrepene kan uttrykke noe universelt og hvis ikke om de i det hele tatt er relevant

utenfor konteksten de er skapt i. Ved oversettelsesproblematikken kommer også etikk inn. Etter studiet er ferdigskrevet kan det hende at samfunnet det er skrevet om vil lese studiet, man må derfor sørge for at studiet ikke kan komme til å skade samfunnet. Andre etiske retningslinjer som er viktige er informert samtykke - de som blir studert skal ha samtykket til det og skal kunne trekke seg når som helst uten konsekvenser for seg selv. Dette kan dermed være vanskelig fordi studiet utvikles underveis og dermed kan man ikke informere om hvordan studiet vil komme til å se ut til slutt. Det kan også være problematisk for studiet å informere for mye, hvis man eks. informerer en lærer om at man skal forske på om det er forskjellbehandling på jenter og gutter i klasserommet kan dette fort føre til at læreren fokuserer på å behandle alle likt, informasjonen endrer altså lærerens oppførsel. Videre skal man sikre konfidensialitet, personene skal være anonymisert og andre som leser studiet skal ikke kunne gjenkjenne personer beskrevet i det. Dette kan være vanskelig i små samfunn og grupper som blir studert. Til slutt er det selvfølgelig viktig for forskeren å unngå plagiering av andre.

Intervju er den mest sentrale og viktigste metoden innefor kvalitative studier. Gjennom intervju kan man få innsikt i personers virkelighetsforståelse, meninger, verdier osv. Dette er en subjekt-subjekt-situasjon mellom forsker og informant, situasjonen er skapt av forskeren og datainnsamlingen i intervjuet er et resultat av både forsker og informant. Forskeren skaper en situasjon - intervjuet - som ellers ikke ville funnet sted. Forskeren kan på samme måte som i observasjon påvirke informantens måte å snakke på og fremstillingen av seg selv og verden på gjennom hvordan forskeren fremstår for informanten. Intervju kan ha ulike former kategorisert etter hvor strukturerte de er. Skalaen går fra åpent intervju til strukturert intervju. Åpent intervju er en veldig åpen samtale hvor en person kan bli bedt om å fortelle sin livshistorie eks. Informanten snakker fritt uten mye innspill fra forsker. Semi-strukturerte intervju er den vanligste formen, forskeren har klar spørsmål og tema underveis, men ingen fast rekkefølge på dem, dette muliggjør at informanten kan få fleksibilitet og det gir åpenhet for at det kan tas opp ting underveis som informanten ser som viktig. Samtidig sikrer det at det blir snakket om de tema og spørsmål som er viktig for å svare på problemstillingen. Strukturert intervju er mye fastere, her er det faste spørsmål med fast rekkefølge, dette gjør at intervjuene kan sammelignes, men gir lite åpenhet og fleksibilitet.

Gruppeintervju er en intervjuform hvor man intervjuer flere mennesker samtidig, dette kan være en interessant metode fordi man kan få innsikt i hvordan menneskene snakker sammen om et gitt tema, menneskene kan bli utfordret på sine meninger og gi refleksjoner over de andres meninger, dette gir en litt annen innsikt enn i et intervju av bare en person. Her kan det ligge en maktdimensjon, det kan hende noen ikke tør si sin mening når de andre er tilstede eks. Dette er en utfordrende metode, det kan være vanskelig å få med seg alt som blir sagt. På samme måte som i observasjon gjelder de etiske retningslinjene for intervjuer, videre gjelder de for kvantitative studier også.

Diskursanalyse handler om å avdekke hvilke diskurser vi er del av når vi snakker, det er et studie av hvordan vi snakker om noe, hvorfor sier vi det vi sier på den og den måten osv. En diskurs er en bestemt måte å tenke og snakke om noe på, og disse er sosialt konstruerte, de er ikke noe gitt. Diskursanalyser er relevante for intervjuer og tekst. Den er opptatt av å avdekke de tingene vi tar for gitt og som vi ikke erkjenner som årsaker til hvorfor vi snakker eller tenker som vi gjør. Det innebærer en mistankens hermeneutikk/trippel fortolkning som går ut på å avdekke den dybere mening av noe, ikke bare gjengivelse av en persons subjektive virkelighetsforståelse eller fortolkning av denne forståelsen som i enkel og dobbel fortolkning.

Kvalitativ forskning preges av en syklisk forskningsprosess. Problemstilling er ikke endelig før studiet begynner, denne kan og bør endres underveis. Dette er viktig for å sikre åpenhet for interessante funn underveis som kan trekkes inn i studiet, er problemstillingen for satt og bestemt på forhånd blir det lite fleksibilitet. Samtidig er det viktig at problemstillingen ikke er for åpen fordi den skal gi retningslinjer for bruk av metode. Utforming av problemstilling, datainnsamling og analyse/tolkning foregår altså parallelt i kvalitative studier i motsetning til kvantitative studier som har en mye mer strukturert form med en lineær forskningsmodell. Kvantitative studier krever mer planlegging i forkant av studiet, man lager problemstilling, finner metode, samler inn data og analyserer dataene i denne satte rekkefølgen.

a) Forholdet mellom forskningsobjekt og forsker er ulik i kvalitativ og kvantitativ metode. Kvalitativ metode er preget av nær kontakt med forskningsobjektet, forskeren bruker seg selv som verktøy for datainnsamlingen og kommuniserer direkte med forskningsobjektet. Dette gjør at forskeren kan være med å påvirke informanten og dermed hvilke data som blir samlet inn. Kvaliteten på studie er også da svært avhengig av kvaliteten på forskeren. Dette er til forskjell fra kvantitativ forskning som er preget av distanse til forskningsobjektene. De trenger aldri møtes, spørreskjema kan sendes via post eller foregå på nettet eks. Forskeren har da mindre innvirkning på forskningsobjektet, men kan likevel ha en påvirkning ved måten spørsmål og svaralternativer utformes. Ledende spørsmål og hvilke svaralternativer som er tilgjengelige kan eks. føre til at forskningsobjektet svarer litt annerledes enn han ellers ville gjort.

b) Vi har alle en førforståelse skapt av det samfunnet, normer og spilleregler vi er sosialisert inn i. Forskeres førforståelse kan ha stor innvirkning på hvordan han velger å fortolke data som samles inn. Med førforståelse menes alle de tingene vi tar for gitt og oppfatter som "sanne" og selvfølgelig. Denne har man ofte med seg i møte med andre mennesker, andre kulturer og andre måter å tenke på. Dette kan være problematisk fordi man ofte kan "jump to conclusions" på grunnlag av sine egne fortolkninger basert på førforståelse, mens kanskje aktørene selv har helt andre oppfatninger om hva noen mente med det de sa eller hvorfor de gjorde som de gjorde. Slike ting møter man ofte også i sitt eget samfunn, vi tenker ulikt om situasjoner, handlinger, mening osv. I forskning er det særlig viktig å prøve å legge fra seg denne førforståelsen til en viss grad for å kunne være åpen og spørrende til hvordan mennesker oppfatter sine handlinger og seg selv. Dette er spesielt viktig i møte med andre kulturer. Hvis man ikke er åpen for forskningsobjektene egen forståelse vil man fort komme fram til konklusjoner basert på sin egen førforståelse og dette kan gi et helt feil bilde av hva som er grunnene til menneskers handling, eller hva som er meningen med et symbolsk rituale i en kultur eks. Å trekke slutninger utelukkende basert på sin egen førforståelse og ta for gitt at alle andre tenker som en selv kalles etnosentrisme. Denne holdningen betyr at man dømmer andre mennesker og andre kulturer basert på sin egen førforståelse i motsetning til kulturrelativisme hvor man forsøker å forstå andre kulturer på deres egne premisser. Særlig i kvalitative studier er oppnåelse av forståelse særlig viktig, det er derfor viktig at forskeren er opptatt av å søke å forstå andre kulturer og samfunn med grunnlag i deres egen forståelse av seg selv og sin kultur/samfunn. Samtidig går det ikke an å fjerne seg helt fra sin egen forforståelse, dessuten, å gjøre det vil føre til at man tar for mye for gitt de andres forståelse og dette vil gjøre at man ikke tolker studieobjektene i det hele tatt, men tar for gitt at deres forståelse er riktig. Det er viktig med en balanse her, forskeren skal fortolke studieobjektene og kan gjennom dette avdekke ubevisste grunner til aktørenes handlinger og det de sier, samtidig må han prøve å forstå deres egen forståelse og grunner de oppgir for hvorfor de handler og snakker som de gjør. Ulike forskere fra forskjellige fagmiljø og som har lest ulik

litteratur vil ofte ha en ulik forståelse av verden, statsvitere vil ha en annen forståelse enn antropologer eks. Deres førforståelse vil dermed også prege hvilke data de ser som viktige og hvordan de vil velge å tolke disse. Det kan derfor være viktig som leser av andres studier å vite hvilken fagretning de "snakker" fra for å forstå grunnlaget for deres tolkninger. Førforståelse henger også sammen med diskurser og oppfatningen om at vi er sosialisert inn i ulike diskurser som gir oss ulike "briller" vi oppfatter og tenker med.

c) Generalisering er som nevnt et mål i kvantitative studier. Generalisering vil si å komme fram til konklusjoner som kan trekkes utover de enheter som er inkludert i studiet. I kvantitative studier gjøres dette ved at studiet fremviser god reliabilitet og validitet og videre at utvalget er basert på sannsynlighetsutvalg. Ved dette kan man argumentere for at studie kan gi en statistisk generalisering. I kvalitative studier er dette derimot ikke like enkelt. Utvalget gjøres ved andre metoder som snøballmetoden (forsker kontakter en person som igjen kontakter personer som kan være relevante for studiet), kategoribasert utvalg (lager kategorier som man så velger personer ut av) og kvoteutvelging (har en kvote for hvor mange personer fra hver kategori man skal ta med). Disse metodene er ikke-sannsynlighetsutvalg og alle personer i universet har dermed ikke like stor sannsynlighet for å bli valgt. Men argumenter for generalisering kan oppnås ved god reliabilitet og validitet og god argumentasjon for valg av tolkning. På denne måten kan man si at studiet har fanget opp det typiske innefor et fenomen, det representerer altså noe typisk for flere enheter enn de som er studert. Dette må derimot testes videre ved studier av andre enheter om samme fenomen for å se om disse "typiske" konklusjonene stemmer eller ikke. Man vil da bruke deduksjon - ta utgangspunkt i tidligere teori og teste om den stemmer eller ikke empirisk.
